

BEREGI ÚJSÁG

POLITIKAI HETILAP, VÁRMEGYEI ÉS TÁRSADALMI KÖZLÖNY.

Kiadja a szerkesztőség.
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Beregszász, Árpád-utca 5. szám.

Felelős szerkesztő:
Dr. Bálint Jenő

Szerkesztők:

dr. Balkányi Aurél
Rácz Lajos.

Előfizetési ár:
Egész évre 8 kor. Községek részére 5 kor. Egyet szám ára 20
Hirdetési díjak: megállapodás szerint.

Hirdetések felvétele a helybeli dohánynagyüzsdében.

Szervezkedjünk.

Politikai tekintetben Bereg megye kitűzheti a fehér lobogót. Amennyiben mind a négy választókerületnek országgyűlési képviselője a függetlenségi és 48-as párthoz tartozik. Más kérdés azonban, hogy a választók meggyőződésből hívei annak a pártnak, melynek lobogóját győzelemre és diadalra vitték.

Ha őszinték akarunk lenni, és nem akarjuk önmagunkat ámitani, be kell ismernünk, hogy a választási eredmény nem fedi a törvényes viszonyokat, vagyis ott, hol nem a magyar van tulsúlyban, a választók nem elvi alapon adják le szavazatukat, hanem ötlesterüen. Az lévén a döntő, hogy ki a jelölt, és kik propagálják őt.

Korántsem akarjuk ezzel mintegy leszögezni, hogy Bereg vármegyében — mondjuk talán a tiszaháti kerület kivételével — a függetlenségi és 48-as pártnak nem volna gyökere, vagy egyáltalában nem volna talaja, mert a függetlenségi eszméknek tulajdonképpen Bereg megye az őshazája, a dicső Rákóczi korszak itt született meg, és

itt bontották ki elsőbbsen azt a zászlót, melynek emlékére minden magyar szív hevesebben dobog, és melynek emlékére a megyei ruthén is mint valami legendára emlékszik vissza, mintegy documentálni akarván, hogy ősei ebben a hősköteményben tettelesen vettek részt, és így a nagy tejedelem névtelen hőseinek közvetlen ivadékai.

A mai reális korszakban a multak emlékei csak erkölcsi tőkét képeznek, melynek értékesítése vajmi kétséges, most a számok beszélnek, és a szervezkedés adja meg a biztos alapot, mert e nélkül a netáni eredmény csak véletlenség és éppen erre való tekintettel, a függetlenségi és 48-as pártnak nincs szentebb és elodázhatatlanabb kötelessége, mint az, hogy a pártnak biztos alapot szerezzen, a pártnak ezen megyében megdönthetetlen várat építsen, mert e nélkül meglepetésnek lehetünk kitéve, melynek következménye nemcsak fájdalmas, hanem szégyenletes is lehet.

Mig Uray Imre élt, az ő egyénisége, az ő megalkuvást nem ismerő politikai hitvallása biztosítékot nyújtott, hogy legalább a tiszaháti kerületben a

függetlenségi párt egyeduralma mindenfelül áll és ennek tudatában a párt fogyatékos szervezkedése nem volt oly kirívó, és a szervezkedés hiányát igazán alig vettük észre. Ámde az idők változtak, a régi szervezet kerekéi szét hulltak. De epigonok nem állnak feladatuk magaslatán, és bátran merjük állítani, hogy a mostani névleges szervezet mellett meglepetés egyáltalában nincs kizárva, hiszen a legutóbbi választás kézzelfoghatólag bebizonyította, hogy a párt minden vezetés nélkül van, és még arról sem szerzett tudomást, hogy a jelölt tulajdonképpen minő elveket vall, és így történt, hogy a győztes tulajdonképpen nem a párt jelöltje, hanem a saját agitálásának és tevékenységének köszönheti a mandátumot és ismerjük el, hogy a névleges pártvezetőség miatt bármely pártárnyalat diadalra vihette volna jelöltjét anélkül, hogy a lomha függetlenségi tömeg azt megakadályozni képes lett volna.

Lehetséges, hogy ez csak esély, lehet, hogy talán mégsem így történt volna, de a függetlenségi pártot sem esélynek, sem véletlenségnek kitenni

b i f t.

Írta: Edmondo de Amicis.

Óreg este volt, amikor X né beszállott Pegli városának „Nagy vendégfogadó”-jába. Alig hogy beleült leánykájával a liftbe, kíváncsian vette szemügyre azt a szóke fiút, aki fényes gombos zöld egyenruhájában peckesen megállt háta mögött; és bár aggódott a leánykája miatt, aki két napja gyöngelkedett, meg nem állhatta, hogy el ne mosolyodjék. Abban a kopaszra nyirt fejben, abban a halszemű, csontos és komoly arcban a német típusnak gyermeki karikatúráját vélte látni. És olyan mozdulatlanul állott egy helyben, szemét oly merően szegezte arra a bábura, melyet a kisleány karján szorongatott, hogy az embernek kétsége támadhatott afelől, vajjon eleven fiú-e avagy automata. Mikor a felvonó megállt a harmadik emeleten, az automata megelevenedett s harsány, vezénylő hangon ezt mondta:

— Várjon!

Ő lépett ki elsőnek, kezét nyújtotta az urinőnek és gyermekének s akkorát rántva húzta ki őket a perronra, hogy kevés híján mind a kettőt elbukatta. Azután a szobájuk ajtajához vezette őket.

— Ez az? — kérdezte az urnő.

— Ez, — felelte a fiú.

Az urinő felemelte a kezét, hogy leszkassza a falról a kulcsot, a fiú elébe kapott és szárazon így szólt:

— Ne bántsa! Majd én nyitom ki.

Benyitott a szobába, megfordította a villamos lámpa csapját, megmutatta hol a csengő, azzal hirtelen leszegte fejét mint a bika, amikor döfni készül és ment ki a szobából, behuzva maga mögött az ajtót, hogy behozhassa a podgyászt. Megfogta a belülső kilincset és húzta teljes erővel, de az ajtó ellentállt. Még erősebben húzta, hiába az ajtó nem engedett.

— Ki akarok menni! — kiáltotta végre.

Erre azután kibocsátotta a fiút. Az urinő önkéntelenül elnevette magát.

— Eredeti egy fajta! — mondta magában.

Valóban eredeti egy legény volt a 15 éves, inkább szélteben, mint hosszant meg-nőtt, zömök testű német, akinek a hangja s a komolysága olyan volt, mint egy kis férfi a modora és a viselkedése pedig mint egy régi sütetű, zordon kápláré.

A fogadós, aki honfitársa volt, mindazonáltal megtűrte, mert csupa német pincére között ő tudta magát leginkább megértetni a fogadó gyér számu olasz vendégeivel. Szükség esetén azonban elszólitotta a felvonótól, amelynek szolgálata volt az ő

sajátos hivatala. Veszületett paraszti modorán túl volt egy másik hibája is: az, hogy a legegyszerűbb mondanivalót is heves arcjáték kíséretével szokta ismételni, magyarázói, beletaposni a vendégek fejébe, mintha valamennyi félhülye volna, aki egyszeri, sőt kétszeri hallásra képtelen megérteni valamit. Am ezen hibáit jóvátette fáradhatatlan szolgálati buzgalomával, fáradhatatlan volt, mint az ő szállító készüléke, amely reggeltől estig föl-alá járt.

Hogyan sikerült elrejtene egészen feszes zöld libériája alatt, amelyből mégse domborodott ki soha semmi, hogyan sikerült eldugnia a zsemlyét, gyümölcsöt és egyéb ennivalót, amit örökké majszolt, senki föl nem érte észre. Az is titok volt, hogyan tudta tökéletes módon elrejtene szájában azt a nagy falatot, amelyen épen rágódott olyankor, ha hirtelen szólította valaki; hogyan tudott azért a természetes hangján beszélni, úgy látszott, mintha üreg volna nyelében, amely raktárul szolgál. Megint titok volt az is, miből jutott módja legnagyobb gasztronómiai szenvedélyének, a tojásévésnek kielégítésére; akkora volt ez a szenvedélye, hogy szinte mindig látszott ajkán valami tojásárga-nyom, amely a többi ételnyom között annyira uralkodó volt, mint a festőpalettán a művész kedvenc színe. Minthogy a tisztességében kételkedni nem volt ok, föl kellett

nem szabad. Különösen pedig most, midőn az általános választójog utban van, és a választók oly tömegével tognak szemben állani, melynek politikai magatartása és politikai fegyverzetlensége minden erőket igénybe fogja venni, hogy positiókat megtarthassuk.

Nem akarunk Kassandrák lenni, de az óvatosság mindenesetre kívánatos és épen ezért nem velünk fölösleges munkát teljesíteni, ha már most felemeljük szavunkat az irányban, hogy itt az ideje, az egész vonalon szervezkedni és nemcsak a központban, hanem községenként alakítsuk meg a helyi bizottságokat, vegyük számításba a leendő választókat, igyekezzünk őket a függetlenségi eszméknek nemcsak megnyerni, hanem őket meg is tartani, egy szóval tömörüljünk, kiki foglalja el az őt megillető helyet, kiki tegye meg kötelességét, mert indolentiánk végzetessé válhatik a pártra nézve.

Mi megtettük kötelességünket, melylyel mint a nyilvánosság organuma tartozunk, a kivétel, a végrehajtás azoké, kik hivatást éreznek magukban a függetlenségi és 48-as lobogót teljes tisztaságában utódainknak megőrizni.

Gazdasági fejlődésünk és az önálló Bank.

Az osztrák szócsovék azt hirdetik, hogy államhitelünk megrendülve az önálló bank felállítását, mert a közös bank érczéslete alapján aránytalanul nagy hitelt élvezünk. Mintegy ötmilliárdot kitevő államadóságunk cimleteinek nagy része a külföldön van elhelyezve ezenkívül évi fizetési mérlegünk is körülbelül 176 millió koronával passív, ennek a nagy alapja pedig — a bécsi híresztelés szerint — a közös bank érczéslete. Ha már most a közös bank önálló nemzeti banká alakul át magyarországi hitele a

külföld előtt megfelelő értékben redukálódik.

Ennek az argumentációnak naivitása abban áll, hogy az államhitel kizárólagos alapjának a közös bank érczésletét tekintti. A bank intézmény csak a kölcsönös követelések sima kiegyenlítésének eszköze. Lehet ennek a pincéjében bármilyen aranyhalmaz, ha jogintézmények szilárdsága és a közgazdasági erők fejlődő képessége nem garantálja a követelések biztosságát, a a külföldi hitel a legnagyobb mértékben tartózkodó lesz.

Nagybritánia államadósága közel 20 milliárdot, Franciaországé 29 milliárdot, az egyes német államoké összesen 14 milliárdot tesz ki. Miféle csekélység ezen összegekhez képest, az angol, a francia és német nemzeti bank érczéslete? És mégis hitel dolgában ezek az államok állanak legjobban. Az angol államadóság átlagos kamatlába $2\frac{3}{4}$ százalék, a franciáé három, és a németé szintén három százalék. Miért? mert az angol, francia és német hiteltörvények megbízhatók állam háztartásuk rendezett és gazdasági erejük bámulatosan fejlődő képes.

Az államhitel eme legfontosabb alapjai tekintetében Magyarország nem áll a nyugoti államok mögött. Váltó, csőd és kereskedelmi törvényeink éppoly szigorúak mint amazoké, telekkönyvi rendtartásunk azonos az osztrákéval, államvagyonunk — csupán ingatlanokat tekintve — több mint 80 milliárd korona értéket képvisel, államvasutaink értéke 3600 millió koronát tesz ki, a magyar bányák összes évi terméke évenként átlagosan 160 millió koronára tehetők.

Az állam realis vagyona azonban csak kisebb része hitelünk alapjának. Közgazdasági erőink fejlődő képességét megítélhetjük a következő számadatokból:

Államvasutaink személy- és teher forgalma évről évre emelkedik. 1906. évben az e révén befolyt állami jövedelem 27 millió koronával multa felül

az előző év e nemű jövedelmét. Az állami iparvállalatok fejlődő képessége évről-évre fokozódnak. 1904-ben $3\frac{1}{2}$ millió koronával, 1905-ben 8 millió koronával, 1906-ban 12 millió koronával volt nagyobb az állami iparvállalatok évi jövedelme mint az előző években. Pedig állandóságuk legnagyobb részét a vasuti beruházások teszik.

Folytonosan fejlődnek azonban magán gazdasági erőink is. Ma az ország szántóföldjének területe 13 millió határt tesz ki, míg 1870-ben csak 10 millió hektárnyi területen gazdalkodtunk és még 1870-ben egy hektárnyi területen csak 9 hektoliter búzát, ugyanoly területen csak 12 hektoliter árpát, 13 hektoliter zabot és $9\frac{1}{2}$ hektoliter tengerit termeltünk, addig ma ugyanilyen területeken 16 hektoliter búzát, $18\frac{1}{2}$ hektoliter árpát $24\frac{1}{2}$ hektoliter zabot és 19 hektoliter tengerit vagyunk képesek termelni.

Iparunk fejlődő képességét elhomályosítja az osztrák vámközösség, különösen pedig a letűnt szabadelvű korszaknak az a végzetes gazdasági politikája, mely következetesen fentartotta és mindig híven apolta az egymásra utaltság szerencsétlen gondolatát. Iparunk lassu fejlődése csakis ennek a gazdasági politikanak tulajdonítható. Kétségtelenül igazolja ezt az a tény, hogy 1906-ban az alkotmányos élet helyre állítása után iparunk fejlődése ebben az egyetlen évben nagyobb lendületet nyert, mint az előbbi időkben hét év alatt. Az iparvállalatokba fektetett tőke 1867-től 1906. évig 54 millió koronáról 430 millió koronára emelkedett. A legyőzhetetlen osztrák versennyel küzdő ipari fejlődés haladását csak 9 millió korona átlagos évi tőkeemelési mutatja. A fejlődés e lassu tempójával szemben, a gazdasági önállóságtól várható rohamos ipari fejlődést mutatja az a tény, hogy 1906. évben több mint 60 millió korona vonult az iparvállalatokba, vagyis a gazdasági önállóságnak csupán a komoly

tenni, hogy tojásra költi azoknak a borralóknak javarészét, amelyeket tolmácsi és gépészi kettős szolgálatai jövedelmeztek.

Ezekért a kedves vonásaiért, amelyek mulatságos bájjal enyhítették katonás zordonságot, általában véve mindenki kedvelte. Nem is hívtak másképp csak Liftnek, az üvegablakos angol kettec nevén, amelyben a vendégekkel napjában százszor fölment és leszállt, soha el nem mosolyodva s örökösen rácsálva.

Másnap reggel, amint végigment a harmadik emeleti folyosón, elébe sietett szobájából X-né s nyugtalan arccal tudakolta tőle, hogy van-e orvos a fogadóban.

— Van — felelte Lift.

— Eredj, hívd hozzá azonnal — mondta az urnó, azzal visszasietett szobájába.

Lift lefutott a lépcsőn és kis vártatva visszatért az orvossal, egy törpe termetű, vörösszakálás hajas ural. Mind a ketten benyitottak a szobába, Lift azért, hogy szükség esetén a patikába fusson.

A gyermek ágyban feküdt sápadtan, nagy kék szeme tágra volt nyitva, aranyhaja szétszórva borította a párnát, mellette hevert a bábu. Az urnó szomorúan beszélt az orvossal. Leánykája, aki már két napja rossz kedvű volt és fáradtnak látszott, nem akart ma felkelni, a mellét fájalta, köhögött

egy kissé, úgy tetszik lázas is. Ő, az édesanyja, gégehu utól tart. A pusztá szó is megremegteti, ugynond, mert ugyanebben a bajban, amely azután a tudóre harapózott át, halt meg néhány évvel ezelőtt a szegény ura és ahogy halkhangon beszélt, elérzékenyedt és titokban, hogy a gyermek meg ne lássa, egy könyvet törölt ki séméből. Az orvos szólanul megvizsgálta a aeteget és valóban a gégehurut szimptomáit fedezte fel benne; szerencsére egyelőre könnyű természetű még a baj. Orvosságot nem rendelt, csak nyugalmat ajánlott, a szokásos megnyugtató szavakat motyogta, jelentette, hogy a nap folyamán benéz még egyszer a beteghez, azzal távozott.

Lift utána fordult, hogy kövesse, az urnó visszasietett, nem volt ugyan reá szüksége, de nem akart egyedül lenni, szükségét érezte annak, hogy közelében lasson valámit. A fiu megállt az ágy mellett. Az anya az ablakhoz ment, úgy tett, mintha a a tengert nézné, hogy elrejtse könyeit, mert vigasztalan volt, levert kedvű, szinte rémületet érzett.

Amikor megfordult, csodálkozva látta, hogy a kis lányka mosolyog.

Odarohant hozzá.

— Mosolyogsz, angyalom, mosolyogsz! Tehát jobban vagy? Miért mosolyogtál,

mondd, lelkem? Mire gondolsz? Miért mosolyogtál?

A gyermek kihuzta kacsóját a takaró alól, mutatoujját Lift felé irányította, úgy mondta:

— Csináld még!

Az urnó a fiu felé fordult.

— Csináld még! — ismételte a gyerek.

Lift engedelmeskedett: hunyorított a balszemével, ráncba szedte homlokát, lehuzta feje bőrét, hogy parókának tetszett, amely leválik fejéről és fülére csuszik le, gyorsan s mindezt komoly arccal, ami fokozta a művelet mulatságos hatását.

A leányka kacagott, édesanyja mosolygott és ettől a püjanattól fogva Lift mulattató ápolója lett a kis betegnek.

— Hogyan hívnak? — kérdezte tőle az urnó.

— Lift a nevem, — felelte fiu.

— De hisz hñ liftnek a felvonógépet hívják.

— Éppen azért hívnak engem is úgy.

— Eljősz-e máskor is Dininihez, — kérdezte megint az urnó.

Lift igent biccentet; az arca kifejezésén látta az urnó, hogy csodálkozik a furcsa néven.

— Maddalena a neve — magyarázta erre, — de Dininek híjjuk, mert amikor kicsike volt, így mondta a nevét,

reménye tényleg azt az örvendetes tényt okozta, hogy a magyar ipar egyetlen év folyamán nagyobb lendületet nyert, mint azelőtt hét esztendő folyamán. Ebből következik az is, hogy kormányunk iparfejlesztő programjának következetes keresztülvitelével a magyar ipar függetlensége tíz esztendő alatt tényleg megvalósítható.

Forgalmi viszonyaink fojtanos fejlődése kitűnik abból, hogy államvasutaink személyforgalma 1867-től 1907-ig $3\frac{1}{2}$ millióról, 73 millió személyre, áruforgalma pedig 3 millió tonnáról 47 millió tonnára emelkedett.

Mezőgazdasági ipari és kereskedelmi viszonyaink eme folytonos fejlődését a bécsi híresztelés mindig bölcsen elhallgatja. Elhallgatja azt is, hogy pénzintézeteink alaptőkét ma már közel hétszáz millió koronát tesznek ki. Pedig ezek a számok világosan mutatják, hogy a magyar nemzet, habár ezer féle akadályal is kell küzdeni, erőben, vagyonban folytonosan gyarapodik. Az államhitelek legfontosabb alapja pedig épen a nemzeti vagyonsodás. Ez nyer kifejezést állam háztartásunk rendezésében és egyensúlyában is. Jogintézményeink megbízhatóságának, közgazdasági intézményeink és erőink folytonos fejlődésének és államháztartásunk egyensúlyának, nem pedig a közös bank ércéskészletének tudható be például az is, hogy 1873-74 évi államkölcsönt csak 11 percent mellett, ellenben az 1892 évi korona járadék kölcsönt $4\frac{1}{10}$ percent mellett tudtuk megkötni.

Ha államhitelek a kifejtett egyedül helyes szempontokból mérlegeljük okvetlenül arra a meggyőződésre kell jutnunk, hogy a teljes gazdasági önállóság államhitelek nem csak csökkenteni nem fogja, de határozottan növelni fogja azt, mert elvitázhatatlan, hogy a teljes gazdasági önállóság teremtésünket, forgalmunkat és ezzel nemzeti vagyonsodásunkat minden irányban jótékonyan fogja befolyásolni.

Lift az ő durva hangján elmondta még egyszer — Tinini, — elismételte, mint egy nehéz számot, amelyet jól emlékezetre akar véteni.

De a paróka-játékkal, melyet a nap folyamán több ízben megismételt, nem sikerült jobbra fordítania a gyermek állapotát, sőt az orvos, mikor estefelé benézett hozzá, azt észlelte, hogy a beteg állapota meglehetősen rosszabodott Erre való tekintettel Lift éjféltájban bekopogtatott és feljárnotta szolgálatait az urnóknak, aki még nem feküdt volt le és sirt. A fiu a küszöbről intett neki; mire az urnó felkelt és kiment; Lift a folyosó végére vezetve, ott megállt egy számolatlan ajtó előtt és ezt mondta:

— Itt alszok, ha szüksége lesz rám éjjel, jöjjön ide és tegyen így: — azzal hármat koppantott az ajtóra, és hangosan számolta közben. — Egy, kettő, három!

Az urnó megköszönte ajánlkozását, — Értette? — erősködött Lift. — Ismét megkopogtatta háromszor az ajtót.

— És kiáltsa be: Lift.

Azzal kurtán, nyersen azt mondta:

— Jó éccakát! — és belévetette magát az ádvába.

(Folyt. köv.)

Nőképviselek.

(A jövő századból a mikor a nők már képviselők lesznek.)

Elnök:

A tisztelt ház! Tudatom
Hogy Ruhaháti—Kis Ilonka
Követtársunk három napi
Szabadságért könyörög havonta.

Belügyminiszter (dizskrét mosollyal.)
Megadható, megadható.

Legifj. Lengyel Zoltán.

Bocsánat! Hát ez mire jó?
S a belügyér mért támogatja?

Belügyminiszter.

Én vagyok a — beügyek atyja,
És ez — ne firtassuk talán
Követtársunk belügye ám!

Ruhaháti Kis Ilonka (ingerülten felugrik.)
Zárt ülést kérek elnök ur!

Elnök:

Szükséges multhatatlanul.

Ilonka:

Hát hogyne, hisz a karzaton
Már is röhög néhány majom.

Legifj. Lengyel Zoltán.

Tisztelt ház! Millió bocsánat
Immár belátom a hibámat,
Szomszédom, Abella nagysád
Magsugta nekem okozatját
A három napos kérelemnek
Tisztában vagyok már vele.

Legifj. Ugron.

Na csak hogy megjött az esze.

Elnök:

Rossz viceket nem engedek meg!
Továbbá tisztelt ház jelentem,
Hogy Nusika édes szentem
S követtársunk az elmúlt éjen,
Egy kis fiut szült . . .

Az egész ház.

Éljen, éljen!

Elnök:

Csupán természetes tehát,
Hogy Nusika most két héten át
Nem fog a házba bejöhetni.

Legifj. Kmetti:

Nem is kíváncsi rája senki!
Még baja esnek! A szegény!

Elnök:

Felbatalmazást kérek én,
Hogy a tisztelt Háznak nevében
— A Ház bevett szokásaképen —
Öt üdvözljem, s engedélyt
Adjunk neki, a mit remélt,
Hogy az édes szép kicsi asszony
Majlan a házban szogathasson.

Legifj. Rakovitsky:

Bravó! Bravó!

Papucsdi Pál:

Oh Elnök, elnök

Minden porcikám, izem felnyög!
Ha kell a hazának életem, vérem
Csak egy kis kegyre, csak egyre kérem.
Ültessen bárhova, ültessen szögre
Áljanak ki székemből tü hegyek
Oda ülök, mert itt tönkre megyek!

Elnök:

E sürgős kérelem okát nem értem
S bármennyire töröm is agyvelőm . . .

Papucsdi Pál:

Oh Elnök! Itt ül mellettem a nőm.
(Nagy zaj: ez nem járja, el kell ültetni stb.)

Madzag.

VEGYES HIREK.

— **A beregszászi kaszinó** e hó 22-én tartotta meg tisztújító közgyűlését és megválasztott: Elnöknek id. Lónyay Sándor, alelnöknek Szép Géza, jegyzőnek dr. Linner Jenő, ügyésznek dr. Kabáczy Viktor, ház-

nagnak dr. Paksy Gyula, könyvtárnoknak Rédey János, pénztárnoknak Telkes Sándor. Valasztmányi tagok lettek: Janka Sándor, Vladár Endre, Gáthy Zsigmond, dr. Gulácsy István, dr. Meisels Adolf, Jobszty Gyula, Varga Lőrinc, Katz Bertalan, Szabó Albert, Hunyady Béla, Patay András és Stampf Gynla. Pétagok lettek: dr. Belényesy András Horthy Gyula.

— **Mozi.** Igen mulattrató, kellemesen elszerakoztató mozgófénykép színházi előadások vannak az Oroszlán szálloda nagyterében esténként. Minden második este új számok láthatók. A képek nem rontják a szemet s igen szépek.

— **Gyász.** A munkácsi állami elemi fiiskola tanítótestülete mély fájdalommal tudatja, hogy feledhetlen emlékü kartársuk Horovics Samu áll mi tanító folyó hó 18-án délelőtt $9\frac{1}{4}$ órakor életének 51-ik, tanítói működésének 31-ik évében hirtelen elhunyt. A magyar nemzeti népoktatásnak buzgó és fáradhatlan munkása volt mindig, ott lehelte ki nemes lelkét is az iskolában tanítói kötelességének teljesítése közben. Munkács, 1908 március 13. legyen emléke áldott!

— **Nyugdíjazott tanár.** Csomár István főgimnáziumi tanárt, a munkácsi gimnázium egyik legrégebb emberét, ezen intézetnek Nesztorát s jeles hisztorikusát a v. és k. miniszter 40 évi szolgálat után teljes illetményeivel nyugdíjazta s megbízta a főigazgatót, hogy hasznos szolgálataiért elismerő köszönetet nyilvánítsa.

— **Alsókaraszlóiak erőszakoskodása.** Az alsókaraszlóiak mint annak idején megenlékeztek róla, mindent elkövettek, hogy a most épülő Borsavölgyi vasut ne a legelőjük közepén, hanem annak valamelyik szélén vezetessék el. Kérelmök nem halgattatott meg s a vasut építését a legelőn keresztül kezdték építeni. A község lakossága annyira elkeseredett ezen, hogy e hó 16-án a már felépített vonalat szétrontották s a további építést veszélyes fenyegetések között megakadályozták. A főszoigabíró sürgősen intézkedett, hogy a rend helyre álljon, a további erőszakoskodásnak pedig erős karhatalom kirendelésével elejét vette.

— **Megsemmisített választás.** A vármegye közigazgatási bizottsága e hó 12-én tartott ülésében a legutóbbi munkácsi városi képviselőválasztásnak a II. kerületre vonatkozó eredményét a beadott felebbezés folytán megsemmisítette. A megsemmisítés okául leginkább az szolgált, hogy a szavazatokat tartalmazó urnában még a megelőző évről való szavazatokat találtak.

— **Szomorú eredmény.** Beregszász katonaköteles ifjai közül a legutóbbi sorozáson előállott az I. korosztályban 59, a II-ik korosztályban 49, a III. korosztályban 33 ifju. Ezek közül besoroztatott az I-ső korosztályból 18, a II-ik korosztályból 10, a III-ik korosztályból 2, az előállott 141 katonaköteles ifjuból tehát összesen csak 30 vált be.

— **Elvi döntések iparügyekben.** A kereskedelemügyi miniszter legutóbb a következő elvi jelentőségű határozatokat hozta: Kiskoruk nevében és javára azok korára való tekintet nélkül lehet ipart üzni — Osztrák iparosok megrendelésre a nélkül is végzhetnek Magyarország területén munkát, hogy iparigazolványt kellene váltaniok.

— **Halad a világ.** Egy vidéki lapban olvassuk, a munkácsi cselédleányok — a csendőrség éjszakai kóborlást eltöltő végzését kijátszandó — felöltik éjelenként gazdáik nadrágját és smokingját s úgy üzik apró játékaikat. Aztan mondja még valaki, hogy nem haladunk a korrall!

— **Gyászhir.** A munkácsi városi tanácsnak egyik buzgó, szakavatott tagja dőlt ki az élők sorából. Forgách Antal hunyt el 73 éves korában.

— **Kutépítési segély.** A főlnivelügyi miniszter a hegyvidéki min. kirendeltség javaslatára ujabban Beregisalmás községnek advmányozott 3000 kor. államsegélyt egy községi közkut létesítésére.

— **Új ruha üzlet.** Ösztreicher Berta cég alatt nyitott ruha üzlet hirdetésére felhívjuk a n. é. közönség figyelmét.

— **Meghívó.** A Magyar Molnár szerkesztősége f. évi március hó 29-én, vasárnap d. u. 2 órakor Debrecenben, a városháza tanácstermében tartja első vándor előadását, melyre a malomipari érdekeltséget kivétel nélkül, valamint a nagyközönséget tisztelettel meghívja. Az előadás tárgyai: Az új ipartörvény-javaslat ama sérelme, mely a malomipart nem sorolja a képesített iparok közé, — A hengerek és egyéb malomgépek kezelése. — A nyersolaj-tüelésről. — A tisztességtelen verseny — fuva-ozás — elleni akció. — A Magyar Molnár-Egyesület megalakításának tervezete és — A Molnáriskola szükségessége. Az előadás halgatása díjtalan. Ismerkedés délben a Bika-szálloda nagy éttermében.

— **A telefonon tett megrendelés hatálya.** A gráci országos törvényszék, mint fellebbezési bíróság egy telefonon eszközölt megrendelés nem teljesítése miatt támasztott karteritési perben kimondotta, hogy a telefon megrendelés joghatárához nem szükséges, hogy az utólag, írásban megerősítessék. Az ítélet indoklásában kiemelte a bíróság, hogy telefon útján is jöhet létre akarátmegegyezés és ez egymagában elegendő érvényes ügylet keletkezéséhez, annál inkább miután e telefon érintkezésben a szakértők véleménye szerint különös kereskedelmi szokás nem divik és annak számára különös formák megszabva nincsenek.

— **Iparosok figyelmébe.** A honvédelmi m. kir. miniszter ur a honvédség 1909. évi bakancs szükségletének a kisiparosok által elkészítendő részére pályázatot hirdet. Kiosztásra kerül 4986 pár. Ajánlatok a kereskedelmi és iparkamarához folyó év április hó 15-ig adandók be. Közlekedési feltételek iránt a kamara ad felvilágosítást.

— **Hirdetmény.** Közzétértem, hogy az „Országos Gyermekvédő Liga” f. évi április hó 2 és 3-án országsszerte és így Beregszászban is „gyermeknapot” rendez. A gyermeknapon a kereskedők, iparosok, munkások, lelkesek, ügyvédek, orvosok, gazdák, tisztviselők, katonák, kávéházak, vendéglők, szállodák, közlekedési és más vállalatok (színházak, mulatóhelyek stb.) tulajdonosai szóval mindenféle állású egyének önként kötelezik magukat arra, hogy ezen egy napi bevételüknek tetszes szerinti hányadát a gyermekvédő alap javára befizetik — a mi által belépnek a ligába. E napon a társadalom minden rendű és rangú egyén jövedelmének egy csekély önkéntesen megajánlott hányadát gyermekvédelmi célra. E célból a város polgarságát felkérem, hogy bevásárlásait lehetőleg az említett 2 napon végezze; a kereskedők, iparosok, vendéglők, szállodák és vállalatok tulajdonosai stb. pedig felhívom, hogy a tömeges bevásárlás által előidézett nagyobb forgalomra való tekintettel ezen 2 napi bevételüknek bizonyos általuk megállapítandó % át az „Országos Gyermekvédő Liga” magasztos céljaira adományozzák.

A közönség rovata.

Levél a szerkesztőhöz.

Kedves barátom!

A „Beregi Ujság” legutóbbi számának egy cikke neki megy a tiszaháti kerület új képviselőjének. Erre már megforgatom beborzadt tollamat és szót kérek lapodban. Nem azért, mert ezt a lapot én alapítottam, hiszen 1905. közepé óta amikor a lap zászlóját más kezébe adtam át, a lappal semminemű érintkezésben nem voltam, hanem mert az a cikk, amely most írásra készítet engem, meglepett.

Nem a hangja lepelt meg, mert a közélet mezején harcoló emberek után nem rózsákat szokás dobálni, hanem meglepett az, hogy az új képviselőről becsületébe vágó tényeket állít anélkül, hogy azok bizonyítására még csak gondolna is.

Igaz, hogy e tényekről már az első olvasásra is látni, hogy azok a felizgatott képzelet szüleményei, mégis lehetnek olyanok is, akiket ez a cikk megteveszthetne. Ezért írok most én.

A támadó cikk nem rendszeres irányu, hanem csapongó. Hadd csapongjak hát én is nyomában.

Máthé László panaszkodik és kertel mihelyt „igéretének egy századrészét be kell váltani,” ezt mondja a cikk, amikor a képviselőnek a Házba való megjelenését említi. Mik voltak az ígéretek számai? Mi lett volna ezek beváltásai.

Amikor én lapot csináltam, akkor a cikkírók, ha száz ígértről beszéltek, megemlítettek legalább tizet. Mért nem emlit meg ez a cikk csak egy ígérést is?

Avagy meri állítani a cikk írója, hogy a képviselő megígérte volna kerülete valamely községének, vagy csak választójának is, hogy ő balpárti lesz, vagy hogy ő koalíciós lesz?

És meri-e kétségbe vonni azt, hogy a képviselő mindenütt, ahol választóihoz beszélt, kifejezetten kijelentette, hogy ő a Kossuth Lajos-féle régi függetlenségi és 48-as párt elveinek híve, de le nem köti magát sem a koalíciónak, sem a balpártnak?

A cikk arról panaszkodik, hogy „szó ami szó, de csunyán be vagyunk csapva.” Miért? Én is panaszkodtam azelőtt, de ki is ne panaszkodnék, aki beregvármegyei lapba ír, vagy aki beregvármegyei ügyekkel foglalkozik? De én mindig megmondtam, hogy ez és az az okom és csak amikor leírtam a bajokat, akkor kezdtem siránkozni, vagy vagdalkozni, ahogy illett.

De a cikk nem mondja meg a jajszó okát.

Ki csapott és mivel csapott be bennünket?

Hát beszélt Beregszászban Máthé László? Hát nem tették meg vele azt, ami nem őrá, hanem a kuruc kerületre volt szegyen, hogy még meg sem hallgatta programbeszédét nagy Beregszász városa?

Nem beszélhetett itten, akkor hogyan csaphatott be valakit?

Igaz, hogy beszélt a falvakban: Tarpán, Váriban, Badalóban stb. De ott volt-e valahol a cikkíró? Ha volt, mért nem értesítette a „Beregi Ujság”-ot a választási mozgalmakról?

A „Beregi Ujság” nem hozott a vidéki választási mozgalmakról egy betűt sem. Pedig egy politikai lapnak talán ott is lehetne beszélnie, ahol tényekről emlékezhethetnek meg?

No dehát ez régi nyavalyája „már a vidéki lapoknak. Engem is igen kevesen támogatnak annak idején. Én is az olvasóimtól hallottam meg utólag a legtöbb hirt. Beszéljünk hát másról.

Szó sincs róla, a képviselő vidéken több helyen beszélt. De beszélt-e egy helyütt is aképen, hogy becsapásról panaszkodhatnék valaki?

A cikk második része arról beszél, hogy a képviselő reverzálást adott magáról, hogy ő, hithű kormánypárt.

Hol van ilyen reverzálás és hol van egyáltalában a reverzálás?

Ha megtámadunk valakit veséig hatóan a sok kidolgozás mellé kellene talán egy picinyke tény is?

Látta a cikkíró a reverzálást? Ha látta,

miért nem ismerteti, ha nem látta, minek említi?

A képviselő „szeretne balpárti is lenni, mert a Tiszahát ma csak ilyen programmal kapható.”

Itt egy kis hiba történt. A választás idején meg volt már a balpárt? Nem azóta lett? Azután meg melyik község balpárti a Tiszaháton? Én nem ismerek ilyet.

A harmadik vers azt zengi képviselőnk-ről, hogy „dehogy is ellenzéki, dehogy is pártonkivüli ő, a világerő sem, labancabb a labancnál s kormánypártibb még Wekerle Sándornál is.”

Hát ez a zaj meg miért? Szavazott már beszélt már a házban Máthé? Mondott már véleményt nyilvános helyen, vagy sajtó útján?

Vagy csak azért labanc, mert nem lépett be a kormányt támogató függetlenségi pártba, vagy csak azért kormánypártibb Wekerlénél, mert ő még Wekerlénél és később akár belépni a mai balpártba.

Ebben a versben határozott tényállás is van Máthé ellen, hogy t. i. ő „csak úgy suttymban támogat mindent, ami a kormánytól jön.” Ennek az állításnak bizonyítása rendes körülmények közt kötelessége volna a cikkírónak. De bizonyítást magam sem kívánok, hiszen cikkíró maga is tudja, hogy Máthénak még ideje sem volt a kormányt támadni, vagy támogatni.

A negyedik vers Tarpát bántja. Tarpai kuruc lobogóját akarja meghajingálni.

A tarpai kuruczászlóra eddig sem Beregszász írta rá a kuruc nevet, Tarpinak eddig sem Beregszász adott tanácsot. Jó is, hogy így volt, mert ha másképen történik, Tarpai nem maradt volna kuruc.

Igaz, Tarpai vezetett a mostani választásnál is, de adja is a Kuruc Isten, hogy ő vezessen ezután is.

Kikötötte a választást megelőzőleg, hogy a képviselő ne lépjen be a koalícióba, hanem kövesse a Kossuth Lajos-féle régi függetlenségi és 48-as párt elveit.

Ez ellen a képviselő nem tett és hinni kell, hogy ezután sem fog tenni.

Tarpai tehát tudta mit csinál, most is, tudni fogja ezután is.

Ne bántuk mi Tarpát hiszen az ennek a nemes kerületnek világító szövétnéke, vezérlő csillaga.

Aki bántani meri, aki csak meggyanúsítani is meri, nem ismeri az Tarpát!

A cikk többi része két fővárosi lap cikkeit mozgófényképezi. Teljék öröme benne ebben a mulatságban nem háborgatom. Csak még egyet.

A tiszaháti kerület helységei közül csak Beregszásznak van lapja. A beregszászi lap vélekedéseiből tehát azt lehetne következtetni, hogy Beregszász — legalább részben — úgy gondolkozik, ahogy a lapja ír.

A tiszaháti képviselő eddig sem sokat adott Beregszászra. Politikailag valami nagyon sokat nem is ért Beregszász eddigéig, nem azért mintha derék választói nem volnának, hanem mert választói nagy része legtöbbször tartózkodott a szavazástól.

Ha mi most azzal mutatkozunk be, hogy mielőtt tehetne valamit képviselőnk, farkósbottal köszöntjük, azt hiszem, nem nagyon kedveltetjük meg magunkat vele.

Meg aztán, ha olyan szürke ember, olyan kicsiny ember (ez a Máthé, minek ak-

kor bántani? Bántani csak azt szokták, akitől félnek, vagy akit irigyelnek.

Dr. Kubowich Géza.

Közreadtuk ezt a levelet, mert álláspontunk „audiatur et altera pars” Ténybeli állításaira ezuttal nem is reflektálunk, eljön még annak az ideje. Most csak az ellen tiltakozunk, hogy mi a tiszaháti kerület megválasztott képviselőjét magánbecsületében kívántuk volna sérteni, hiszen annál távolabb mi sem áll tőlünk, mert mi az ő egyéni tisztaságát és integritását kétségbe soha sem vontuk és azt joggal soha sem tehetjük volna.

Egyébként a cikk írója tudomásunk szerint válaszolni kíván dr. Kubowich ur levelére, nem akarunk tehát elébe vágni, s azért nem bocsátkozunk a dolog érdemébe.

A szerk.

TÖRVÉNYSZÉK.

A kiskupányi gyilkosság.

E hó 17-én kezdte meg a törvényszék Dávid Márton és társai gyilkossági bűnpörét tárgyalni.

Egymásután vonulnak fel a tanúk hamisán hamisabb vallomásokkal, rettenetes perspektívát tárva a szemlélő elé abba a lelki világba, amelyet ezek az emberek élnek.

Grünfeld Jenő, Grünfeld Jenőné, Lebovics Mayer igazolták volna, hogy Dávidék őket akarták a Spitz megölésére telbérelni, — ha ugyan bárki egy szavukat is elhitte volna,

Róth Samu és Berger Herman azt igazolták, hogy végig hallgatták a Kohn Emánuel korcsmájában, amikor a vádlottak a Spitz meggyilkolását megbeszélték. Az elnök azután elébük tartotta, hogy ez a megtartott helyszíni szemle adatai szerint teljes lehetetlenség, de ők megmaradtak a vallomásuk mellett, bár több ellenmondásba keveredtek.

Kohn Emánuel adta ezután elő, hogy Dávid Adolf a gyilkosságot követő reggel bevallotta neki a gyilkosságot. Fiával dr. Kun Bélával azonban oly erős ellentmondtak egymásnak, hogy Kelemen Samu védő ezen utóbbi tanu letartóztatását kérte.

Azokat a tanukat hallgatták ki ezután kik Dávid Adolffal és Spitz Mórral együtt utaztak Szőlős felé majd Csorba András vasuti őri bizonyította, hogy a gyilkosság estéjén két ember szállott le a szekercei állomáson s ezek közel az egyik bemutatta magát, hogy ő Spitz a másik pedig Dávidovics.

Rezera Antal bányász, igazolja, hogy 1906. május, 16-án este 10 óra tájban a kiskupányi erdőben jalkiáltást hallott s egy bokorban meglátta Dávid Adolffot, aki azt mondta, hogy ő kiabált, mert megijedt. Ő azután Dávid Adolffot kivezette a szőlősi országutra.

Ezután jöttek azok a tanúk, akik állítólag magát a gyilkosság elkövetését látták, Ezeknél az volt a különös, hogy teljes ötnegyed évig tartották magukban ezt a fontos vallomást és csak közvetlenül a tavalyi tárgyalás előtt jelentkeztek. Az egyik tanu Fedák László azt a vallomást tette, hogy ő azon a

vonaton utazott, amelyiken Dávid Adolf és Spitz, ő azonban Szőlősön leszállott, bement a városba, vásárolt is egyetmást, s azután gyalog elindult Kupány fele. A szekercei állomáson utolérte David Adolffot és Spitzet, sőt el is hagyta őket, majd rövid idő múlva szembe jött vele Dávid Márton és két ismeretlen zsidó. Alig haladt egy pár lépést jajszót, majd Márton, Adolf ne bánt, az istenért, kiáltást hallott, s visszafordulva látta amint Dávidék és a két zsidó dulakodnak egy ötödikkel.

Az elnök eléletartotta a tanúnak, hogy teljes lehetetlenség az, hogy ő utolérhette volna Dávidot és Spitzet mert ezek vonaton 9 perc alatt tették meg azt az utat, amit neki megtenni legalább két óra kellett. A tanu erre a kérdésre persze nem tudott feleletet adni.

Szántai László szintén végig nézte a gyilkosságot s felismerte a két Dávidot. Őt már régebben kihallgatta a vizsgálóbíró, s erről a fontos körülményről egy hangot nem szólt.

Mostani kihallgatása alkalmával aztán olyan ellentmondásokba keveredett, hogy a törvényszék — noha Borsos József kir. ügyész indítványozta a megeskétést, dr. Kelemen Samu és dr. Balkányi Aurél védők ellenzése után nem bocsátotta őt esküre.

Még egy fontos körülmény tisztázódott a tárgyalás folyamán, Voltak ugyanis tanúk, akik azt igazolták, hogy lakodalomból jövet találtak a kupányi uton a gyilkosság napján Dávid Mártonnal, aki két ismeretlen zsidóval ment a tett színhelye felé. Ez persze igen kényes terhelő momentum volt, most azonban be lett szerezve azon házaspárnak anyakönyvi kivonata kinél a lakodalomban voltak s ebből kitűnőleg a lakodalom két nappal előbb volt s így ezen tanuk vallomása valótlan.

A tárgyalás még folyik, ítélet hétfőre várható.

CSARNOK.

Dal a hétről.

Itt a tavasz, itt van újra,
Felforr a vér az erekben.
Tüzesebben ébred a vágy.
Ha a járdán szoknya lebben,
Ilyentájban, tavasztájban,
Asszony népben dupla báj van.
Férfi erkölcs szerte mállik...
S Toselliné válik.

Á virtuozy nyirettyüje,
Bármi bűvös dalban árad,
Kél Lujzában a nagy nőben
Műélvezni új kívánat.
A nyelvkérdést kitanulta,
Hegedüben szép a multja
S új kegyeltje olyan férfi,
Ki a rimet érti.

Ahány tavasz, annyi csere,
Talál még sok érdemest ő.
Berkében a művészetnek
Van még szobrász, van még festő.
Légtornász és díjbirkózó

Szintén lehet üdvöt hozó
Amint igényei nőnek
Az isteni nőnek.

Lelke merész csapongását
Bűnül senki ne fokozza,
Mert hisz mindezt kosarában
A rügybontó tavasz hozza.
Van e kasban a mi jót tesz:
Pürimmaszka és schlachmonesz,
A villanyhoz újból remény
Schmidl szerint: kemény!

S hogy felébred: a természet
Máthé L. is feltámadott,
Máthé ki a Tiszahati,
Annyi derüs percet hozott.
Lesznek mindig Máthé L-lek
Amig kinem vész a balek,
Amig lesznek, akik hisznek,
Kiket jégre visznek.

Ámde bezzeg tűzbe vitte
Serajevot a szép Hanna.
A megsérteit szerb önérzést
Lenem hűfi ezer kanna,
A Vigözvegy táncos lába
Szikrát dobott a Balkánba.
S nőtt belőle veszedelem:
Nemzeti sérelem.

Sérelem érte Tarpát is
— Elveszett a régi káté —
Elveszet vele az elv is
Nem lett 48-as Máthé.
Azért Tarpa vele iszik
A mit mond szívesen hiszik
Bor ám a hit csodaszirja,
Igya a ki birja!

Dől belőlem álszemérem.
Deáknénak vászna pedig
Jó magamra is illendő,
Ha én mondom, elhihetik.
Ámde mindent okkal móddal,
Disznóólba a disznókkal!
Csakhogy az a vitás benne:
A THáz mi lenne?

Madzag.

Purim.

*

(Regényes daljáték, tetszésszerinti felvonásban, lárnával; egy tatával, egy mamával, igen sok gyerekkel és megfelelő slachmónesz. Történik egy családban. Idő: Purim.)

A mama: Adolf nekem teremtsél elő holnapig azt a két ezüst eszceig, különben fogsz bittere lád auszstein.

A tata: Hunnan előteremtsek én neked azt a két eszceig, mikor ma nem vagyok semmilyen vacsorara hivatalnok? Zészte, a Blummék hehtnsz nemfognak ezüst eszceig-gel zih sat fressn. Odahaza persze jó nekik az aranyos ujju.

A mama: Papa moderir dich... A gyermekek előtt... (Egy regény fejezetből.) Fussa be arcod a pir önszégnyed miatt...

A tata: Már megint a románémből csinász nekem előlicitálás... t?

A mama: Citálás mein herc, citálás... A tata: hagyjál engem azokkal a szép ausztrukokkal, jóllaktam vele.

(A „jól laktam” szó eljut a gyerekek kifejlődött füleihez.)

Első gyerek: (bekiabál) Ti már esztek? Mi lesz a purimésztaival?

A tata: (ráförmed) Fogd be a szád!

A mama: De Adolf, te így beszélsz a gyerekeddel? A (fiúhoz) Csukjál be mein kind a te szádat, a mamáé az a te cukrus száda.

Második gyerek: (bekiabál) A Náci már lopott a tepsiből...

Náci: Vakuljon meg, ha igaz. Ő harapta le a pruminclit a linze ről.

A tata: Séne virtschafft?! Mért nem dugod el a téstát a lószkerlek elől? Holnap lesz püreim s kenszt dich anpakn, nem marad semmi.

A mama: Isten a világ felett. Mit fogunk csinálni a salemónesszel?

A tata: Nannannanna. Csak ne csinálj olyan nagy gerüdet. Majd elfogom én csinálni ezt a birbit.

(A gyermekekhez ordítva) Móric, törjél ide a nyakadat

Harmadik gyerek: Nem én a Náci, ...

A tata: Látod ezt a steklt; úgy végig vigok rajtad, ha nem akarsz a te tatádnak igazat mondani. Te melyik téstából ettél?

Móric: (bögve) Én nem ettem, csak a dót kapartam ki a a körömmel a tiróler stuidból ...

A tata: A körömmel kapartál ki? Azt fogjuk küldeni slachmónesznak a mamának a mamájához, ő neki ugyisincs foga, legalább nem kell neki a dión astrengen. Náci, te gauer te micsoda téstából zabáltál!

Náci (bögve): A lábósból a habot kifujtuk egy szalmaszállal az Eduráddal. Én akarom először szopni. de az Eduard nem engedte s a gummi arabikumot beleöntöttem meregből a sausbá ...

A mama: Ahh én fogok mingyárt eszméletlenül elterülni. Azért mondtam a szakácsnének „Julis mért olyan ragadós a puszerl téstá?”

A tata: Ragadozó a téstá? Fogunk azt küldeni slachmónesznak a Rézi tantinak, ő ugyanis annyit szokta plausolni, hogy nem fog sádn, ha a szája egy kicsit beleragadozva magát ... Legalább kapja ragadós puszerli.

A mama: Papa, papa moderir dich ...

A tata: Na csináltak még valamit?

Íj. Adolf: (a mama kedvence nyeglén)

Én a nyelvemet beledugtam a satóba ... a satóba, a satóba ...

A mama (elragadtatva): Az ő drága nyelvét beledugta a satóba?! Mein teierer here! Mutassa a te drága nyelvét ... Papa, Mit szólsz te milyen édes ő a nyelvét a satóba belemártotta ... Gyere adj egy puszt a mamának.

A tata: Nü lieber mama, ha neked ez annyira édes, fogsz te purimkor a sató megenni.

Az összes gyerekek: (irigykedve) A Dolfinak majd homokot teszünk a falibe ...

Legelőbérbeadási hirdetés

A gorondi urb. birtokosság tulajdonat képező D. resényi-féle ingatlanból eddig is legelőnek használt kb. 330 holdat kitevő részének ez évi legelőtési joga 1908. március 31-én d. e. féltizenkét órakor Gorond község hazánál nyilvános árverés útján a legtöbbet ígérőnek bérbe fog adatni.

Kikiáltási ár 4000 korona évi bér amelyen aluli ígért el nem fogadjatik.

Czap András, urb. elnök.

29.291/1908. v. sz.

Árverési hirdetés

Alulírott kiküldött bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhiré teszi, hogy a beregszászi kir. csődtörvény 5078/1907. számú végzése által Winkler Mór csődügyében a leltározás alkalmával bírósággal leltárba foglalt és 2636 K 84 f.-re becsült követelésekből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladottnak.

Mely árverésnek a beregszászi kir. törvényszék V. 5078/1908. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Beregszászban Bathlen utca 14 szám alatt a bírósági végrehajtó irodájában leendő eszközlésére 1908. évi április hó 14-ik napjának d. u. 3 órája határidőül kiütetik és ahhoz a venni szándékozók ezenel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. cz. 107 §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett becsáron alul is el fognak adatni.

Felhivatnak mindazok, kik az elárverendő ingóságok vételárából a végrehajtó követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, a mennyiben részükre foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alulírt kiküldöttél vagy írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni tartoznak.

A törvényes határidő a hirdetésnek a bíróság tábláján történt kifüggesztését követő naptól számítatik.

Kelt Beregszászban, 1908. márc. hó 22.

Schuller, kir. bir. végrehajtó.

Látványosság a fővárosban!

Deák Ferencz-Szálloda

Budapest, Aggteleky-utca 7.

Csendes családi szálloda. Fényes berendezés, 75 szoba központi légfűtés, villanyvilágítás, amerikai önműködő rézmozsdók, fürdők, fényesen berendezett kávéház, mérsékelt árak, 5 percnire a keleti pályaudvartól. Tulajdonos: **Pallai Miksa.**

Új női divatáru-üzlet.

Értesitem a n. é. közönséget, hogy üzletemben a női divatcikkeket: **csipkéket, szalagokat, füzöket, mindenféle ruhadiszeket, kézimunkákat, divatselymeket, keztüket, diszgombokat, színes harisnyákat, napernyőket, himző selymeket és pamutokat** stb. bevezettem.

Ezen cikkekben a legutóbbi divatszerintieket a legszerényebb igényektől a legényesebnekig állandóan raktaron tartjuk.

Taub Jakob
férfi- és női divatáruháza.

Új ruhaüzlet!

Csupa friss, jó szép, elegáns kivitelű

férfi-, fiu- és gyerekruhák

dus választékban, édes anyám volt üzleti helyiségében nálam újonnan berendezett üzletemben kaphatók. — **Szolid kiszolgálás!**

Tisztelettel **Östreicher Berta**
Felöltő és gallérváltozatok.

3 régi szó ...

Taub
kalap
király.

3 új szó ...

Taub
nyakkendő
király.

Köhögés, rekedtség és hurut ellen nincs jobb a

Réthy-féle pemetefücsukorkánál

Vásárlásnál azonban vigyázzunk és határozottan RÉTHY-félét kérjünk mivel sok haszontalan utánczata van.

I doboz 60 fillér.

Csak RÉTHY-félét fogadjunk el!

Köhögés

ki szereti egészségét eltávolítja azt. 5245. közjegyzőileg hitelesített igazolvány bizonyítja

K A I S E R

gyógyhatású mell Caramelláját a 3 fenyővel.

Orvosilag megvizsgálta és ajánlva köhögés, rekedtség, katarhus, gége katarhus, görcs és szamárköhögés ellen.

Egy csomag ára 20. és 40 fillér. Bádog szelenczében 80 fillér.

Kapható: Reichard Jenő gyógyszer-tárában Beregszász.

PÉNZT

tisztviselőknek kezes nélkül is 6 1/2%, 1000 koronától havonta 7 korona 20 fillér. ázetendő. — Földbirtokra 4—4 1/2%-os II. helyre circa 60/0-ra, az érték 75%-áig. — Személyhitelt 500—5000 koronáig 5 évi lefizetésre diszkrétan és gyorsan kieszközöl minden előzetes költség nélkül

— WINKLER MOR, Beregszász. —

Allandó raktár Bocskay-utca 72. szám alatt.

Goldstein és Friedländer tüzifa raktára

BEREGSZÁSZ, Bocskai-utca 72. szám.

A közelgő tüzfászezon alkalmából szives tudomására hozzuk a tisztelt közönségnek, hogy a helyben eddig fennállott **tüzifa raktárunkat** nagyobb kötésünk által jóval megnagyobbítottuk és ezáltal azon helyzetben vagyunk, hogy bármilyen nagyobb rendelést — különösen kocszi számra elfogadhatunk, és tekintettel a napi áremelkedésekre, nagy előnybe részesül aki rendelését waggon számra a téli időnyre már most beadja.

Egész kocsirakomány kapható a vasuti állomásnál átvéve, házhoz szállítva, vagy esetleg a feladó állomásnál a rendelő címére direkt küldve.

Megrendelések eszközölhetők **Fodor Albert fűszer- és csemege üzletében** vagy Goldstein Mór Andrassy-utca 7. szám és Friedländer Miksa Batthiányi-utca 4. szám alatti lakásában, végül az allandó raktártelepen Bocskai-utca 72. szám alatt. — A fát kívánatra a házhoz szállítjuk.

Egyben felhívjuk a nagyérdemű közönség figyelmét, hogy sikerült a

várpalotai Ilona szalon briquet szén

egyedárusítását megkapni, mely tüzelőszer szagtalansága miatt bármilyen kályhában használható és általa nagy famegtakarítást lehet elérni.

Waggonrendelésnél különösen olcsón szállítjuk. — Esetleges formalmi akadályokra való tekintettel kérjük a rendelést minél előbb feladni.

10—

Pontos kiszolgálás!

Allandó raktárkészlet I. és II. rendű tüzifából.

Várpalotai Ilona Briquet egyedüli elárúsító Kicsinyben és nagyban.

Professeur

RECHNITZ JÓZSEF

membre actif le Academie de Professeur de Danse Paris.

Rechnitz József, ki a párisi táncművészeti akadémián a tanári vizsgát sikeresen letette, és elsőrendű tanári oklevelet nyert, **1908. évi április hó 7-én Beregszászba** érkezik. Bővebbet ideérkezéskor.

Kiadó

modern lakások Széchényi-utca 14. és Bocskay-utca 25. szám alatt levő házaimban található Értekezhetni Széchényi-utca 14. sz. a. lakásomon. **Grünbaum Jenő**, (Beregszász.)

Eladó

I. o. gyökeres portalis vad vesszők. — I. o. gyökeres zöld oltványok. — Ugy a gyökeres portalis vesszők, valamint az oltványok fajtiszták, szabályszerű szokványminőségűek.

Klein Herman,
Mezőkaszony.

„ANGYAL” gyöngyvirág-crém.

Hozzávaló szappan ára 1 korona.

„ANGYAL” GYÖNGYVIRÁG-CRÉME

Kapható: **Reichard Jenő** „Angyal” gyógyszer-tárában, Beregszász (Bocskai-utca.)

és mindennemű arctisztítálatanságot pár nap alatt eltüntet az a bőrnek fehér, üde színt kölcsönöz. „ANGYAL” gyöngyvirág-crém. Gyöngyvirág hölgypor ára 1 kor.

ROYAL

KÁVÉHÁZ, ÉTTEREM, SZÁLLODA

Beregszász.

Az előkelő közönség találkozó helye. — Mérsékelt árak